

derimod saaledes, at der er en Fæstning, som overgiver sig, og at Kommandanten i et Udbrud af Brantenhed nedslæber de Landsmænd, der ere komne i Sjændens Magt. Med Hensyn til det sidste Forslag, der er opstillet, nemlig at Mindretallet skulde stille et Forslag, der gik ud paa en Handel mellem Mindretallet og Flertallet, nemlig saaledes, at Mindretallet i Folkethinget, naar Bestillingsmændene fik det Tillæg, som vi Alle ønske at skaffe dem, skulde finde sig i at se disse Bestemmelser optagne paa Finansloven, hvorved man hævdede Flertallets politiske Doktrin i dette Stykke, skal jeg bemærke, at denne besynderlige Handel allerede er ubeløst ved den Betragtning, at det ikke er os, men det andet Thing, som skulde gjøre Andrommelser. Det vilde altsaa være besynderligt at forlange, at vi skulde opgive en politisk Rettighed, som slet ikke tilkommer os.

Finansministeren: Da vi jo ventelig snart ses igjen, og det er ønskeligt, at Sagen, om mulig, kan komme til Afstemning i dette Formiddagsmøde, skal jeg, da jeg tror, jeg kan gjøre det, fatte mig meget kort. For saa vidt navnlig det Punkt er berørt, at der ikke af Regjeringen er stillet Forslag til Forandring af Finansloven i Landstinget, vedkommer det jo ikke denne Sag, og herom vil der derfor kunne være bedre Leilighed til at udtale sig senere under Behandlingen af Finansloven. Hvad nu selve denne Sag angaar, vil jeg kun udtale dette, at man kan vise sin Interesse for en Sag paa forskjellige Maade; den kan vises i Ord, og den kan vises i Gjerning. Den ærede Ordfører syntes at vise stor Interesse for Sagen i Ord, Spørgsmaalet er, hvilken Interesse han viser for den i Gjerningen. Det hører til den Interesse, der vises i Ord, naar man lader denne „henimod $\frac{1}{2}$ Million“ blinke. Det er derved at bemærke, at jeg ikke veed, hvorfor den ærede Ordfører faaer denne „henimod $\frac{1}{2}$ Million“. Det lader, som om det var Noget, denne „henimod $\frac{1}{2}$ Million“. Men det er der ikke Spørgsmaal om. Havde Landstinget troet at kunne gaa ind paa denne Sags Behandling paa Finansloven, var Sagens Realitet kommen til Behandling under Finanslovens Drøftelse, da vilde der sikkert være kommen andre Forslag frem, hvis Vedtagelse vilde have medført en Udgift af en $\frac{1}{2}$ Million; men, saaledes som Folkethinget havde affattet Tillæget, er der ikke Spørgsmaal om „henimod $\frac{1}{2}$ Million“. Hvad der staaar her, er 300,000 Rb. (Berg: Dg Medhjælpssummerne!) og Medhjælpssummerne (Berg: Dg de særegne Fonds!) og de særegne Fonds, ganske rigtigt; men det udgjør aldeles ikke henimod $\frac{1}{2}$ Million. Medhjælpssummerne og Beløbene for Kirke- og Undervisningsministeriets særlige Fonds er kun forskjellige Smaasummer; den ærede Ordfører kan være overbevist om, at det, hvis man nu havde Tid og Lyst til

at anstille en nyere Beregning, vilde vise sig, at selve Sovedsummen, de 300,000 Rb., er anslaaet meget for høit. Jeg vil ikke angive det Beløb, der vilde medgaa, bestem — jeg har ikke haft Tid eller Lyst til at anstille denne Beregning og har ikke villet forlange af mine Medarbejdere, at de i denne Tid skulde opgjøre det nøjagtigt — men jeg tror, at man kan anslaa det Hele til omtrent 250,000 Rb., det tror jeg er ret rimelig anslaaet. Jeg skal, som sagt, ikke paastaa det bestemt, jeg har ikke regnet det efter i det Enkelte; men jeg maatte dog gjøre den Indvending mod denne Blinken af henimod $\frac{1}{2}$ Million. Den ærede Ordfører talte om sin Interesse, men hvorledes viste hans Interesse sig i Gjerningen? Den viste sig i at forkaste Regjeringens Forslag, og den viser sig nu i Forslag til at forkaste Landstingets Forslag. Det er den Interesse, der vises i Gjerningen. Hvad er det, der i begge Tilfælde paaberaabes? Hvad er det, der gjør sig gjældende? Det er den formentlige politiske Interesse, den formentlige politiske Interesse lige over for Regjeringen, den formentlige politiske Interesse lige over for Landstinget. Hvad er nu det i Virkeligheden for en Theori, mine Herrer? Det er den Theori, der allerede for 100 Aar siden er dømt af den norske Digters Lune: „for Smed at rette Bager, andre Lige-fundede til Stræk og Afsty“.

Hjør: Jeg er næsten bange for nu at tage Ordet, thi den høitærede Minister blev til Slutning meget poetisk; paa de Binger tør jeg ikke vove mig ud, thi jeg er bange for, at jeg da vilde falde ned. Jeg begjærede Ordet, da det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds talte. Jeg skal ikke negte, at det var mig en sand Nydelse idag at høre den forsonende Maade, hvorpaa han traadte op. Jeg glædede mig virkelig ved, at han ikke alene opraadte forsonende for sit eget Bedkommende, men at han ogsaa var i Stand til at give Altest for, at alle hans Venner vilde gjøre lige saa. Nu har jeg imidlertid hørt det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hindenburg), og jeg skal ikke negte, at han har stuffet mit Haab noget i denne Henseende; thi han har holdt fast, hvad jeg forresten tror er rigtigt, at vi ikke kunne gjøre os noget Haab om, at Landstinget vilde gaa ind paa dette Forslag, hvis vi nu satte det ind paa Finansloven. Jeg vilde imidlertid reite et Spørgsmaal til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, for saa vidt det i det Hele taget kan nytte Noget, hvad jeg efter at have hørt den ærede Finansministers Foredrag betvivler. Jeg vilde nemlig spørge ham om, hvor vidt han kan faae Regjeringen til at træde op og give den samme Erklæring som han; thi da skal jeg ogsaa for min Part være med, skjøndt jeg maa tilstaa, at jeg ikke har været nogen varm Ven af eller Støtte for det foreliggende